

יכולים להשלים עם זה והם ממשיכים להילחם למען ספרד שלהם, שעליה נלחמו משנת 1936.

המלחמה נסתיימה הוא הסרט היחיד ש"הצליח להרעיש את פסטיבאל קאן לאחר הניצחון, שאיכזב את כל צופיו. זהו סרטו של אלן (הירושמי אהובתי) רנה, שנעשה לפי תסריטו של חורחה סמפרון, שספרו הנפלא, המסע הגדול, תורגם לפני שנה ל-עברית.

הסרט הוצג מחוץ לפסטיבאל. צרפת לא רצתה לקבל את יחסיה עם פרנקו, אבל הרושם החזק שהשאיר על כל צופיו הגיע עד לתוך תוככי הפסטיבאל עצמו.

סרט נוסף שהרשים את צופי הפסטיבאל הוא גבר ואשה של קלוד ללוש, סיפור חיים אמיתיים, שלמים, של גבר ואשה. "אני לא מאחל לאף אחד", כתב עליו מבקר צרפתי, "לחיות מבלי שראה, לפחות פעם אחת בחייו, את השלג בהרים, את השקיעה, את הים. אני לא מאחל לאף אחד לחיות הן שנה מבלי שראה את גבר ואשה".

מלבד שני אלה מלא הפסטיבאל אכזבות. מוחטט בלייז והגיבורה שלו, מוניקה ויטי, הכיכבו, אלפי הסרט האנגלי, הכיכבו, מדמוזול. סרטו של טוני ריצ'ארדסון, וזה לקרין אות "בוז" מצד הקהל, בגלל תיאורי הסדיום שבו: קירק דולאט, שביקר בפסטיבאל, נר-אה שמן ומודקן, ואפילו הרוסים לא הצילו את המצב. סרטם, הלו, זה אני, הסתיים בפני אולם ריק לחלוטין.

סופיה לורן, נשיאת חבר השופטים של הפסטיבאל, נעלמה בינתיים ללונדון, כדי לסיים את צילומי הסרט הרוזנת מהונגריה. היא הודיעה שיתכן ותחזור בקרוב. בתור שופטת ונשיאה היא אפילו הספיקה לחזות בסרט יחיד בפסטיבאל, באלפי ליוני-תר מזה לא היה לה זמן.

כולם מקווים שסוף הפסטיבאל יהיה יותר שמח מתחילתו.

תדרוך

סרטים שאפשר לראות

★ **בחזרה מן האפר** (אוריון, תל-אביב) סרט מתח, עם מחנות-ריכוז ופסיכור-לוגיה. אינגריד טולין סבלה יסורים באושוויץ והיא ממשיכה לסבול ולהתענות מחת ידיו בעלה.

★★ **הבריונים** (בני-יהודה, תל-אביב) קבוצה של אסירים חיה ועובדת בנוף נפלא של יערות החג, יחד עם בורוביל, בעל החחה הבודד, ולינו חנטורה הקשות. סרט מרשים על נושא מרתק: החיים.

★ **יסורים ואקסטזה** (פאר, תל-אביב) מיכלאנג'לו הפך אדם עליון בסרט שטחי, עשוי היטב, על ארבע שנים מחייו.

★★★ **הצילו** (פאריס, תל-אביב) ריצ'ארד לסטר משתולל עם החיפושיות שלו בסרט צבעוני, שמח, מטרף.

★★★ **אמריקה לאן?** (מקסיס, תל-אביב) סאטירה חריפה על המסחר האמריקאי בחיי-אדם, באשליותיו ובמותו, בסרטו של טוני ריצ'ארדסון (ראה סרטים).

★★ **יונה מאריה** (רמת-אביב, תל-אביב) זין מורו ובריוניס בארדו שופעות קסם, חיים, עליצות, הומור וכל מה שאפשר, בסרטו של לואי מאל.

★★ **ספינת האשדות** (אורנע, ירו-שלים) ספרה הרציני של קתרין אן פורטר על הבורה של נוסעים אדישים באניה גר-מנית בשנת 1933, הפך סרט רציני, מרשים, למרות השימש המופרז בסימאות, פתגמים, ודמוגוגיה.

★★ **דרלינג** (הבירה, ירושלים) גילי כריסטי המקסימה, מתדרדרת אל מרומי ה-חברה הגבוהה. משחק מצויין. סרט מרשים.

סרטים שאפשר לא לראות:

פילביה (אלנבי, תל-אביב) קרול בייקר מגלה את אחוריה ואת נשמתה בסרט על זונה טובה שחורה למוטב.

המשתיקים (מוגרב, תל-אביב) הסוכ-נות החשאית כאחד המצבים הירודים ביותר שלה. עם דליה לביא, סטלה סטיבנס, דין מרטין והרקדנית החתיקה סיד צ'אריס (ראה סרטים).

עזה כמות קנאה (גת, תל-אביב) אהבה, קנאה, רצח, פשע, יסורים, מות, תחיית מתים, הכל בסרט אחד, תמורת כר-טיס אחד.

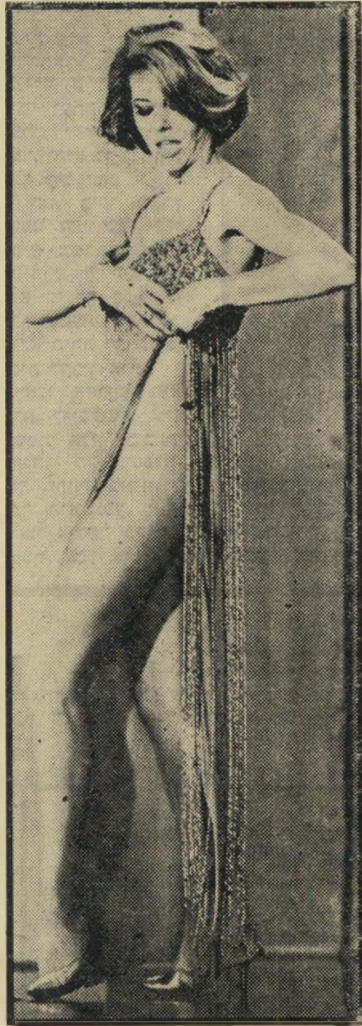
ליא, ונעלמת מן המסך עוד לפני שהסרט מתחיל.

רק שבוע אחד

רק אתמוז נולדה (גורדון, תל-אביב): ארצות-הברית) לדור החדש של אוהבי ה-קולנוע בישראל לא היתה עדיין הזדמנות לראות את ג'ודי הולדיי בתפקידה הגדול-לימ, רק אתמוז נולדה הביא בפניו, לשבוע אחד, הזדמנות כזאת.

רק אתמוז נולדה היא קומדיה ישנה, שנונה מאוד, על אילי-המיליונים של ארצות-הברית, אנשים בורים, חסרי-תרבות, המע-ריכים כל אדם לפי משכורתו החודשית, ואינם מכבדים שום אדם, מלבד את עצמם, אנשים המנסים לשלוט על העולם בעזרת כספם.

הבמאי איבך אומנס את ההזדמנות להפוך את הקומדיה הזאת לסטירה חריפה. הוא

סיד צ'אריס ב"המשתיקים" יפהפיות באמבטיה

טיפל בגיבוריו בצורה רומנטית, פשטנית מאוד, אבל למרות זה הוא יצר קומדיה מצויינת, שאסור להחמיצה.

אסור להחמיצה בעיקר בגלל ג'ודי הולדיי, די, המשחקת את פילגשו הבורה, הבלתי-מחונקת, של המיליונר, בצורה עילאית, ואם הסרט בו היא משחקת הוא יצירה מעניינת, מופת. הרי המשחק שלה הוא, בפירוט, יצירת מופת.

קולנוע גורדון העלה את הסרט לשבוע אחד והוריד אותו. כדאי לקחת שהסרט לא יחזור למחסנים, אלא ימשיך בסיבוב שלו בבתי-הקולנוע בארץ.

הפסטיבל

ספרד האמיתית

בשיכונים הנידחים של פאריס ממשיכה קבוצת לוחמים ספרדיים להילחם את מל-מת ספרד, של ספרד שאינה קיימת עוד. הם יודעים שספרד אותה הם חיים, ספרד האומללה, ההרוואית, הלירית — היא היום מיתוס, וספרד האמיתית של פרנקו היא ארץ תיירות חדשה, בה מבקרים כל שנה ארבעה-עשר מיליון תיירים. אבל הם לא

סרטים

תוצרת אמריקה

אמריקה לאן? (מקסיס, תל-אביב): ארצות-הברית) היא סאטירה חריפה מאוד על המסחר האמריקאי בחיי אדם, באשליותיו, בחלומותיו, ובמותו.

זהו סיפור על בחור אנגלי, מעין משורר, שבא לאמריקה במיקרה, והוא מתגורר אצל דודו, העובד באולפני ההסרטה של המגזין פוליסט.

תחילתו של הסרט מתרחשת בממלכת ה-קולנוע, ולאחר שהודו מתאבד, עובר הסרט לבית הקברות המפואר המישור הזוחש, שבו קבורים את המתים בהתאם לאמצעי ה-תשלום של קרוביהם. כשהם לבושים, מסור-קים ומגונים באותה צורה בה הסתרקו, הת-לבשו והונחו בחייהם.

הנערה שיהאמינה לאשליות. כל הדמויות הנעות בתוך הסרט הן דמויות מ-תוצרת אמריקה, כל אחת נושאת עליה סימן מפלצתי אחר של החברה האמריקאית. אם זה מאפר המתים (רוז שטייגר המצויין), תמצית הגבר האמריקאי, הנשלט על-ידי אמו החומנית, מעריץ אותה ואת תאחתייה ר-מנסה, למרות זאת, לברוח ממנה אל עולם גשי רוחני.

או אם זו האם עצמה, או האנגלי (רוברט מורלי), המשתדל לשמור על כבודו בהתאם למוסכמות האמריקאיות, או הילד הקטן ה-משחק בטיילים, כשכל צבא העיתונות והטל-ביזיה עוקב אחריו ומדחה בדייקנות על פעולותיו.

אפילו שתי הדמויות יוצאות-הדופן בתוך העולם המורו הנה שייכות, בעצם, לאותו עולם, וחיות על פי המוסכמות שלו, כמו כל השאר.

האחד הוא הבחור האנגלי (רוברט מורס) הצופה על הכל מן הצד, דרך העיניים, שהן במידה מסויימת עיני הבמאי; והשנייה, קוס' מטיקאית-המתים, שהיא ההיפך הגמור ממנו. נערה אמריקאית תמימה, שקיבלה ברצינות את כל האשליות שהאמריקאים מוכרים ל-אמריקאים בכסף מלא, למרות שאיש לא מאמין בהן, וכולם משתמשים בהן לקיים את כללי ההתנהגות שהונהגו על ידי המוכ-רים עצמם.

סרטו של טוני (תום ג'ונס) ריצ'ארדסון הוא הרבה יותר חריף ואכזרי מספרו של אוולין וי, שעל פיו נעשה. ריצ'ארדסון הפך את האנשים הפגומים שבספר למפלצות. הוא הצליח, כמו כן, להחיות את אוירת הבלהות של הסרט בעזרת מצלמה נפלאה, תפאורה נהדרת, ותמונות האומרות את כל מה ש-אפשר ואי-אפשר להגיד במילים.

משורר האמבטיה

המשתיקים (מוגרב, תל-אביב): ארצות-הברית) הסוכנות החשאית והריגול הבינ-לאומי הולכים ומתפתחים. הסוכן האחרון, פלינט, כבר הגיע לרמה של לידים עד גיל שנה, ודין מרטין, הסוכן החדש, עבר אותו. הרמה האינפנטילית שלו מתאימה לילדים שעדיין לא נולדו.

דין מרטין חי בדירה מפוארת כמו זו של פלינט, עם יפהפיות באמבטיה, במיטה, ב-תוך הצלחות, על מגש האוכל, ובכל מקום אפשרי אחר.

הוא מאושר מאוד, ואינו מפסיק לשיר שירי אהבה מתוקים. השרות-החשאי מפריע לו, ומוציא אותו מתוך האמבטיה כדי לה-ציל את המולדת. הוא מסדר את כולם. הוא אומנם מציל את המולדת, אבל לא מפ-סיק לשיר.

ערומות בגלל ההומור המשובלל. הוא נוסט במכונית כלבו, כזאת המשמשת לנסיעה-שינה-אכילה-הירגות-האויב, אל ה-בסיס הסיני-אטומי, תופס את הפצצה האטו-מית מן האוויר, לאחר שנורתה, ומחזיר אותה למקומה.

בחצי הראשון של הסרט הוא מפשיט את דליה לביא ושר לה שירי אהבה. בחצי ה-שני הוא עושה את אותו הדבר בסטלה סטיבנס. שתיהן נופלות לפניו ערומות בגלל ה-הומור-המשוכלל-שלו-לילדים-מפגרים-שעדיין-לא-נולדו. להן עצמן יש אותו ההומור. הן באו מאותו הסרט.

דליה לביא יפה כמו תמיד. על סטלה סטיבנס אמרו שהיא דומה לשירלי מקלין. אולי היא תהיה דומה לה פעם, אם היא תעבור לבמאי טוב, שילמד אותה לשחק במקום לקפץ ולצהול בפני המצלמה. היח-דה המרשימה באמת בסרט היא סיד צ'אריס, המופיעה בקטע ריקוד סוער ומלוטש להפ-

דלילה
הבושם המביתה באריזה המפתה לב כל אשה

כל יום דומה למשנהו בתאריכון הפרטי שלך כל ימות חודש מאי ק ל י ס ו ע ל י ז י ס אס את משתמשת בטמפונים מתוצרת

דיאנה

האשה המודרנית מעדיפה טמפוני דיאנה, כי טמפוני דיאנה משחררים אותה מאי-נעימות בימים מסוימים. טמפוני דיאנה מומלצים על-ידי רופאים וניתנים להשיג בבתי מרקחת ובפרופומריות.

המפיצים: חב' נורית בע"מ